

Onopgeloste spanning

Gunther Sergooris zag

Der Prinz von Homburg

in de Vlaamse Opera.

Hij vraagt zich af of deze muziek een andere productie nodig had, of de productie andere muziek..

Marc Clémeur, de directeur van de Vlaamse Opera, houdt er aan elk seizoen een werk uit de twintigste eeuw te programmeren, dat voor de eerste keer in België gespeeld wordt. Of dat nu uit overtuiging gebeurt of eerder als een schaamlapje fungeert om de, verder vrij conservatieve programmatie te camoufleren, is niet altijd duidelijk. Men kan echter niet ontkennen dat deze politiek het publiek met een aantal interessante werken heeft laten kennismaken. Zo was er in 1992 de geslaagde productie van *King Priam* van Michael Tippett, die trouwens volgend seizoen hernomen wordt, en in 1994 vormde *Billy Budd* van Benjamin Britten een ware revelatie. Dit jaar was het de beurt aan *Der Prinz von Homburg* van Hans Werner Henze. Het werk dateert uit 1960, het libretto is van Ingeborg Bachmann. Het volgt zeer trouw het stuk van Heinrich von Kleist. De regisseur Nikolaus Lehnhoff had deze productie in 1992 geconcipieerd naar aanleiding van het operafestival van München, op aandringen van Lehnhoff herwerkte Henze de partituur. In 1993 werd ze

hernomen in de opera van Zürich met niemand minder dan Tomas Hampson in de titelrol. Pas dan belandde ze in Antwerpen, met een andere bezetting en onder de muzikale leiding van Bernhard Kontarsky.

Henze is een succesrijk componist die zich niet over een tekort aan opdrachten en de steun van platenfirma's hoeft te beklagen. Jarenlang was hij het troetelkind van Deutsche Grammophon Gesellschaft, die hem in staat stelde zijn 6 symfonieën met o.a. de Berliner Philharmoniker op te nemen. Onlangs werden zijn zevende symfonie o.l.v. Simon Rattle en zijn requiem o.l.v. Ingo Metzmacher op C.D. uitgebracht. Deze laatste zal ook de volgende symfonie samen met de Berliner Phil-

harmoniker boven de doopvont houden.

Op het eerste gezicht was dit werk voor de Vlaamse Opera een berekend risico, een componist met een lange staat van dienst en wiens werk in de betere C.D-zaak geen rariteit is, een in moderne muziek ervaren dirigent, Bernhard Kontarsky die de eerste analoge opname van *Die Soldaten* van Bernd Alois Zimmermann leidde, en een zeer degelijke rolverdeling: François Leroux als de Prins, Eberhard Büchner als de Keurvorst en Marie Anne Häggander als Prinses Natalie van Oranje. Toch liet het publiek het vrij massaal afweten, althans tijdens de voorstelling die ik bijwoonde. Heel wat abonnees gaven er de voorkeur aan deze beker aan zich voorbij te laten gaan: vooroordelen verdwijnen wel heel erg langzaam. Men gaat blijkbaar slechts massaal naar de opera onder bepaalde voorwaarden.

Storende factor

Der Prinz von Homburg dateert uit 1809 en werd door von Kleist geschreven in de hoop in de gunst te komen van de Pruisische ko-

Der Prinz von Homburg,
De Vlaamse Opera / Annemie Augustijns

